

Cuvântul lui Dumnezeu de Sfintele Paști, ziua a doua

O, iar și iar cuvântul Meu se așterne și lucrează pe Dumnezeu pe pământ ca să aibă omul învățător din cer, că la biserică în vremea slujbelor cântă cei ce se adună și spun cântând: Bine-cuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale și ne înțelepțește și ne luminează ca să cunoaștem calea Ta!

O, iar și iar învăț cu cuvântul, și cuvânt de sărbătoare cuvintez și cântare de biruință vestesc peste pământ și spun peste toată suflarea în zile de Paști: Hristos a înviat!

O, Hristos a înviat, vă spun vouă, ucenici și ucenițe din cer, vouă, care ați petrecut cu Mine acum două mii de ani și ați urmat cu credință în iubire de Hristos potecutele tainice ale întâlnirilor Mele cu voi ca să las vouă adevărul că Eu, Fiul lui Dumnezeu, am coborât din cer pe pământ între oameni și am lăsat Evanghelia scrisă ca s-o duceți voi până la toate marginile și să știe prin propovăduire toate noroadele pământului că Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Om născut din pânțele de Fecioară și că n-a fost primit de poporul iudeu, care L-a răstignit pe cruce pe Domnul, dar El S-a ridicat prin înviere și a biruit moartea pentru fiecare om, iar oamenii să creadă această propovăduire dusă de voi peste tot, precum este scris, iar voi n-ați fost nebuni, ci ați fost ucenicii Mei, mărturisitorii lui Dumnezeu pe pământ.

O, Hristos a înviat, și pace vouă, ucenici iubiți! Vă am acum în jurul Meu pe toți ca să grăim peste pământ în ziua a doua de Paști, că vreau să aduc prin grai vremea Mea cea de atunci cu voi. O, aceasta este plata sfinților. Ei sunt cu Domnul în vecii vecilor în cer, și se poartă cu El prin văzduh cei ce L-au iubit și L-au urmat pe pământ cu iubire și cu dor.

Vă mângâi, fiilor ucenici, așa cum v-am mângâiat după ce am înviat, că voi erați zdrobiți cu inima, zdrobiți de tot. O, măreață a fost lucrarea Mea cu voi atunci, și tainică foarte chiar și pentru voi. V-am spus-o din vreme ca s-o puteți crede deplin când îi veți vedea pe deplin împlinirea ei cuvânt cu cuvânt. O, grea a fost despărțirea noastră în noaptea prinderii Mele în grădina Ghetsimani, grea și pentru Mine, grea și pentru voi, grea, fiilor, grea, dar venise vremea și trebuia să trecem prin toate câte erau scrise să se întâmple cu Mine și cu voi, și toate dureau adânc în noi. Eu Mă gândeam la voi, voi la Mine și la suferința Mea și a Tatălui Meu și a mamei Mele Fecioare, și apoi la umilința la care M-a supus drumul crucii și crucea grea, o, fiilor. Îndurerați eram toți, Eu pentru voi, voi pentru Mine, că așa este iubirea care se dăruie, și vai de iubirea care așteaptă să i se dea și să primească și care pe mulți i-a smuls de pe calea iubirii, căci iubirea este minunea despre care omul de rând nu știe mai nimic, fiindcă ea este altceva decât știe omul că este ea.

Vă mângâi și acum ca și atunci, o, ucenici iubiți, și vă spun în auzul celor de pe pământ ai noștri acum: pace vouă! vă spun, iar bucuria voastră că sunteți cu Mine mereu este deplină acum, numai că este amestecată cu suspin ca și a Mea, ca și a Tatălui, ca și a mamei Mele Fecioara, o, fiilor, că noi suspinăm cu toții dumnezeiește în cer pentru toți cei care ne-au părăsit atunci și acum și pentru toți cei ce n-au crezut și nu cred, și suspinul crește în noi, că iubirea noastră este dumnezeiască și suspină ea, și ce frumoasă este ea în cer și pe pământ și câtă putere poartă, putere de nebirit, fiilor. O, dacă este vreo putere, vreo forță mai mare și mai biruitoare între cer și pământ, ea nu poate fi decât iubirea cea din Dumnezeu în om, așa cum a fost iubirea Mea pentru voi și pentru toată făptura care suspină după iubirea Mea, și așa cum a fost și iubirea voastră pentru Mine și pentru oameni, mai ales după ce Eu, Domnul, am înviat și v-am trimis pe voi pe toți să vestiți împărăția Mea pe pământ, și ați suferit pentru ea ca s-o așezați în oameni, căci oamenii necredincioși v-au prigunit și v-au zdrobit ca și pe Mine, fiilor, așa precum Eu v-am vestit că se va întâmpla, dar rodul vostru s-a ivit și a rămas și este strâns în cer avere de iubire, și e cerul plin de această strânsură sfântă de pe ogorul lucrului Meu cu cei sfinți de pe pământ.

O, ucenici iubiți, iubirea cea mare pentru Mine îl sfințește pe om, îi ia omului locul înăuntrul său și îl sfințește cu totul pe om. O, pace vouă! Hristos a înviat, fiilor! Suntem nedespărțiți pe vecii, iubiții Mei. Amin.

— O, suntem, Doamne iubit, nedespărțiți acum de Tine și suntem mereu lucrând peste tot pe pământ pentru slava Ta acum ca și atunci, noi, ucenicii și ucenițele Tale, că vine ziua slavei Tale pe deplin, Doamne, și este încă mult de lucru pentru ea ca să vină ea. Cu lacrimi am lucrat și atunci, cu lacrimi lucrăm și acum, și cântând de bucurie vom strânge în ziua aceea rodul lucrului, și se vor sfârși atunci lacrimile durerii și lacrimile bucuriei, Doamne, și va fi cântare, numai cântare pentru Tine, Cel iubit.

O, cum să nu ne amintim noi acum durerea de atunci, a Ta și a noastră? Privim la ea și prindem nădejde că ea va rodi mult, numai să fie duhul mărturisirii pe pământ peste tot și tot mereu, o, Doamne. O, pentru durerea de atunci, purtată de noi lângă Tine, dă-le celor de azi lucrători ai Tăi, dă-le, Doamne, lor putere mare și prilej cu folos mult și pace în ei și între ei, o, și sănătate deplină le dă lor, ca să poată ei pentru via Ta, o, Doamne.

O, cât ai suferit pentru noi și pentru fiecare dintre oamenii care au auzit sau nu au auzit de Tine și de coborârea Ta de la Tatăl pe pământ! O, câtă putere ai tot pus în noi ca să putem cu Tine și să nu Te părăsim la greu și să nu ne prindă teama pe cale! Am rămas înmărmuriți de durere când Te-au despărțit de noi în grădină cei ce Te-au luat cu asalt și Te-au dus la maimarii templului să-Ți pregătească ei vina și să Te dea crucii, Doamne. Ne-am ascuns apoi de frica lor, dar și Tu ai voit să rămânem noi, nu să pierim atunci, ca să putem mărturisi apoi până la marginile toate venirea Ta și adevărul ei și împărăția Ta, pe care o puseserai în noi, și ne-ai numit pe noi temelie a noii zidiri.

O, am stat închiși în vremea suferinței Tale pe cruce și am așteptat lumina, după cum ne-ai promis că iarăși vei fi cu noi, iar când ai venit înviat între noi ne-am muiat de tot, ne-am temut ca niște oameni și ne-am îndoit, dar ne-ai vindecat numai decît prin glasul cuvântului Tău și prin trupul Tău înviat și înțepat de cuiele de pe crucea pe care ai fost bătut și ținut între cei răufăcători, Doamne.

Am prins puteri și curaj apoi, iar când am ieșit am stat cu Tine patruzeci de zile și iar ne-am despărțit, ca să mergi la locul Tău lângă Tatăl și să ne aștepti acolo pe toți, pe toți ai Tăi, și să ne spunem toate acolo sus. Am rămas cu mama Ta și a noastră după plecarea Ta iarăși lângă Tatăl, și au rămas alături ucenițele cele mai curajoase decît noi, și care cu noi împreună toți am vestit apoi vremea Ta cea de atunci și cea de acum și am spus lumii tot și peste tot, iar mama Ta Fecioara ne dădea mângâierea, ne întărea puterea pe cât se putea, și toți așteptam să fim iarăși cu Tine, Doamne. O, slavă Ție sus în cer și jos pe pământ, că vremea aceea atât de grea a fost și a trecut și s-a scris pe pământ și mărturisește, și duhul mărturiei este lucrul Tău pe pământ, o, Doamne înviat. Amin.

Iar eu, mama Fecioară, mama Ta, Iisuse scump, eu Te cuprind în iubirea mea de mamă, o, Fiule răstignit și înviat a treia zi, precum ai spus mai dinainte că vei învia și că iarăși vei fi cu noi. O, Te cuprind în cuvânt, copil iubit, că eu și cu Ioan și cu Petru am gustat mai din plin amarul paharului Tău de chin, că Te-am urmat pe calea crucii Tale și Ți-am purtat durerea ca să ne simți aproape, ca să nu suferi singur, copil răstignit sub ochii mei de mamă, copil prăbușit sub crucea grea și atât de grea. O, mare ne-a fost suferința, a Ta și a noastră atunci, dar ai înviat apoi și ne-am dat unii altora mângâierea cerească, iar Tatăl ne veghea bucuria înlăcrimată și ne-o umplea de Duhul, o, Fiule înviat.

A venit apoi iarăși despărțirea și Te-ai ridicat lângă Tatăl și ne-ai așteptat cu veghe până la sfârșitul lucrului fiecăruia dintre noi, căci toți am lucrat apoi, și eu, și ucenicii și ucenițele Tale și toți Te-am vestit că ești Mântuitorul lumii, iar acum grăim din cer în sărbători și în zile de praznic de Paști și mărturisim de lângă Tine din cer pe pământ adevărul cel despre Tine, Doamne, și vine peste puțină vreme, vine ziua de sărbătoare a ucenicilor și ucenițelor Tale,

mironosițe ale învierii Tale, și se va strânge popor la izvor și vom mărturisi iar și iar lângă Tine atunci vremea Ta cu noi pe pământ, Fiule înviat. Dar acum eu Te cuprind și Te strâng la piept cu mare iubire, că o iubire suntem, și-Ți cânt învierea și spun și eu la toți de pe pământ: Hristos a înviat! Amin.

— O, iubiților, o, mamă a Mea, și voi, ucenici și ucenițe, bucuria mărturisirii e fără margini, fiilor, și numai cei mărturisitori cunosc că altă bucurie nu este mai mare ca și aceea când omul cel trimis de Dumnezeu mărturisește prin Duhul pe Domnul la oamenii credincioși, care iau și ei înăuntrul lor focul Duhului Sfânt și cunosc și ei această bucurie.

Iar și iar voi grăi cu zile de Paști și voi fi mărturisitor și vom gusta din această bucurie a mărturisirii, Eu și cei ce Mă iau din cartea Mea cea de azi, în care-Mi aștern cuvântul.

O, Hristos a înviat! Aceasta este cântarea cea de Paști, iar porțile rămân deschise ca să intru cuvânt, ca să intre Domnul cuvânt în cartea Sa, așa cum este venirea și așternutul Lui cel de azi pe pământ, pe pământul român, țara întoarcerii Mele de la Tatăl la oameni după două mii de ani de la învierea Mea. Amin, amin, amin.

19 aprilie/2 mai 2016